

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 124.404 van 20 oktober 2003
in de zaak A. 142.595/IX-3953.**

In zake : Hans SCHOTTE,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat M. D'HOOORE,
 kantoor houdende te BRUGGE SINT-KRUIS,
 Dirk Martensstraat 23

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid,
2. het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
 kantoor houdende te BRUGGE,
 Manderstraat 123.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Hans SCHOTTE op 13 oktober 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 oktober 2003 van de minister van Volksgezondheid om hem, "in afwachting van de resultaten van de gerechtelijke procedure, geen prestaties meer te laten verrichten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen" (hierna FAVV) vanaf de dag volgend op de betekening van deze beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 oktober 2003, om 9.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. DE COOMAN, die loco advocaat M. D'HOORE, verschijnt voor verzoeker, en van advocaat J. HOSTE, die loco advocaten R. DEPLA en M. STUBBE, verschijnt voor de verwerende partijen;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat verzoeker, overeenkomstig het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen bij het Instituut voor Veterinaire Keuring met opdrachten kunnen worden belast, bij ministerieel besluit van 21 januari 1992 met een opdracht belast is; dat hij aldus, blijkens de niet tegengesproken uiteenzetting in het verzoekschrift, in het kader van die opdracht gedurende vier voormiddagen per week als keurder optrad in het slachthuis nv GOOSSENS te Beveren-Leie; dat de Procureur des Konings te Kortrijk in een brief van 8 september 2003 aan de Procureur-Generaal bij het hof van Beroep te Gent medegedeeld heeft dat het gerechtelijk onderzoek dat lastens J.L. was ingesteld wegens inbreuken op "het kb 12.04.1974 en de wet 24.02.1921", op 3 september 2003 uitgebreid is naar verzoeker toe, dat verzoeker "wordt gelijkgesteld met een in verdenking gesteld persoon" en dat aan de tuchtoverheid van het FAVV gevraagd dient te worden om tegen verzoeker "de gepaste tuchtmaatregelen (te nemen)"; dat de Procureur-Generaal bij het Hof van Beroep te Gent op 10 september 2003 de brief van de Procureur des Konings aan het FAVV heeft doorgestuurd "teneinde (het bestuur) toe te laten de gepaste tuchtmaatregelen te laten nemen";

Overwegende dat de minister van Volksgezondheid, op voorstel van de gedelegeerd bestuurder van het FAVV, op 2 oktober 2003 aan verzoeker medegedeeld heeft wat volgt :

"U werd met een opdracht belast in toepassing van het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen bij het Instituut voor Veterinaire Keuring met opdrachten kunnen belast worden. In het kader van deze opdracht worden U door het hoofd van de keurkring keurings- en controletaken toegekend.

Momenteel loopt tegen U een gerechtelijk onderzoek wegens eventuele betrokkenheid bij het onwettig gebruik van farmacologische stoffen.

Bij brief van 8 september 2003, die door de heer Procureur-Generaal bij het Hof van beroep te Gent aan de heer Gedelegeerd Bestuurder van het Federaal

Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen is toegestuurd, deelt de heer Procureur des Konings te Kortrijk mede dat U door de heer onderzoeksrechter wordt gelijkgesteld met een in verdenking gestelde gelet op de uitbreidende vordering in het gerechtelijk onderzoek.

Omwille van het belang dat het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen hecht aan de strijd tegen het onwettig gebruik van farmacologische stoffen en de bescherming van de credibiliteit van het agentschap ten opzichte van de maatschappij, heb ik beslist om U in afwachting van de resultaten van de gerechtelijke procedure, geen prestaties meer te laten verrichten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

Deze maatregel heeft uitwerking vanaf de dag volgend op de betekening van deze brief.

(...)"

Overwegende dat die ministeriële beslissing, die het voorwerp vormt van de onderhavige vordering, aan verzoeker ter kennis gebracht is op 3 oktober 2003;

2. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is;

3.1. Overwegende dat verzoeker in het eerste middel de schending aanvoert van de hoorplicht, zoals die neergelegd is in artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen, die op de wervingsreserve van het Instituut voor Veterinaire Keuring zijn ingeschreven en zoals die als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bestaat wanneer tegen een bestuurde een maatregel wordt overwogen die hem ernstig in zijn belangen schaadt; dat hij betoogt dat de bestreden beslissing -“een preventieve schorsing voor onbepaalde duur, minstens voor 3 jaar”- neerkomt op het beëindigen van de opdracht, zodat de verwerende partij verplicht was de desbetreffende vormvoorschriften, zoals het vermelde artikel 7, § 2, van het koninklijk besluit van 4 juli 1986, na te leven; dat hij van oordeel is dat de verwerende partij, aangezien zij reeds op 10 september 2003 was ingelicht over de feiten en de minister slechts op 2 oktober 2003 een beslissing genomen heeft, zich niet kan beroepen op het dringend karakter van de zaak en dat, aangezien de ministeriële beslissing gewag maakt van

“een eventuele betrokkenheid” bij strafrechtelijke feiten, zij ook niet kan aanvoeren dat zij vrijgesteld was van de hoorplicht doordat zij zich bevond voor een feit dat voor eenvoudige constatacie vatbaar was; dat hij besluit dat de verwerende partij hem niet in de gelegenheid gesteld heeft “zijn betrokkenheid in het gerechtelijk onderzoek toe te lichten en zodanig duidelijk te maken dat deze betrokkenheid geenszins een schorsing, in afwachting van de resultaten van een gerechtelijke procedure die jaren op zich kunnen laten wachten, verantwoordt”;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij daar in essentie op antwoordt dat het bestreden besluit geen einde stelt aan de opdracht van verzoeker, terwijl de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, niet absoluut is in die zin dat de betrokkene niet in de gelegenheid gesteld moet worden om zijn standpunt te verduidelijken wanneer de feiten vatbaar zijn voor eenvoudige vaststelling door de overheid; dat naar haar oordeel zulks te dezen het geval is, aangezien het horen van verzoeker niets veranderd zou hebben aan het “vaststaande feit” dat verzoeker door de onderzoeksrechter gelijkgesteld was met een in verdenking gestelde en aangezien de Procureur-Generaal aan het FAVV gevraagd had tegen verzoeker de nodige tuchtmaatregelen te nemen;

3.3.1. Overwegende dat het bestreden besluit geen einde stelt aan de opdracht die op 21 januari 1992 aan verzoeker was verleend; dat de verwerende partij zich dan ook niet diende te houden aan de door artikel 7, § 2 van het koninklijk besluit van 4 juli 1986 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder dierenartsen, die op de wervingsreserve van het Instituut voor Veterinaire Keuring zijn ingeschreven, met bijzondere opdrachten kunnen belast worden, ingestelde verplichting om, bij het beëindigen van de opdracht, de dierenarts te horen;

Overwegende dat met het bestreden besluit verzoeker wel belet wordt de hem gegeven keuropdracht nog voort te verrichten, wat voor hem een geldelijk verlies inhoudt en zijn reputatie als dierenarts kan beïnvloeden; dat verzoeker aldus geconfronteerd wordt met een maatregel van interne orde die ernstige gevolgen heeft op zijn persoonlijke situatie; dat buiten betwisting staat dat verzoeker op geen enkele wijze de gelegenheid heeft gehad om zijn standpunt met betrekking tot het ingestelde gerechtelijk onderzoek wegens zijn mogelijke betrokkenheid bij het onwettig gebruik van farmacologische stoffen en de daarop gebaseerde vraag van de Procureur-Generaal -dit zijn de feiten waarop de maatregel steunt- ter kennis van de verwerende partij te brengen;

3.3.2. Overwegende dat, bij afwezigheid van formele regelgeving, een bestuur tegen niemand een maatregel kan treffen die zijn rechtstoestand ongunstig wijzigt, die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen ernstig aan te tasten, zonder dat het de bestuurde in de gelegenheid gesteld heeft om zijn standpunt over de aangelegenheid aan het bestuur ter kennis te brengen; dat de verwerende partij niet ontkent dat dit beginsel van behoorlijk bestuur ook geldt voor beslissingen als de bestredene, maar dat zij van oordeel is dat zij zich kan beroepen op de uitzonderingsgevallen die in het beginsel besloten liggen en meer bepaald op de omstandigheid dat de feiten waarop de maatregel steunt voor eenvoudige, directe constatacie vatbaar waren; dat zij daarvoor verwijst naar de inverdenkingstelling van verzoeker door de onderzoeksrechter en het verzoek van de Procureur-Generaal om een tuchtmaatregel op te leggen;

3.3.3. Overwegende dat de verwerende partij de bestreden beslissing getroffen heeft op grond van de niet-gespecificeerde mededeling dat de gerechtelijke overheden het lopende gerechtelijk onderzoek tegen J.L., wegens inbreuken op de wet van 21 februari 1921, uitgebreid hebben naar verzoeker; dat evenwel de mededeling omtrent het instellen van een gerechtelijk onderzoek voor de verwerende partij niet de verplichting inhoudt om de bestreden maatregel te treffen, terwijl het bestuur er steeds toe gehouden is zijn discretionaire beslissingen te steunen op motieven die in concreto beoordeeld moeten worden, ook ten aanzien van de in het geding zijnde belangen; dat in die zin de blote mededeling dat de gerechtelijke overheden een lopend onderzoek betreffende inbreuken op de wet van 24 februari 1921, uitbreiden tot verzoeker, zonder dat zij daarbij duidelijkheid scheppen over de precieze tenlastelegging die zij op dat ogenblik tegen hem menen te kunnen weerhouden, niet gezien kan worden als een vaststaand feit dat zonder eigen nader onderzoek over de betrokkenheid van verzoeker bij de zaak en, meer nog, over het impact van de tenlastelegging op de uitoefening van zijn werkzaamheden, het voorbijgaan aan de hoorplicht kan verantwoorden;

Overwegende dat verzoeker terecht opmerkt dat, nu het bestreden besluit slechts op 2 oktober 2003 getroffen is, terwijl het bestuur reeds op 10 september 2003 door de Procureur-Generaal was aangeschreven, de verwerende partij zich niet zou kunnen beroepen op de omstandigheid dat dringend optreden het negeren van de hoorplicht rechtvaardigde; dat de verwerende partij ook niet aantoonde dat zij verzoeker met het oog op het uitoefenen van zijn rechten niet onmiddellijk heeft kunnen bereiken;

3.3.4. Overwegende derhalve dat de verwerende partij verplicht was verzoeker in de gelegenheid te stellen haar zijn standpunt ter kennis te brengen met betrekking tot de feitelijke en juridische grondslag van de maatregel die zij in het vooruitzicht stelde; dat zij die verplichting niet nagekomen is; dat het middel ernstig is;

4.1. Overwegende, wat het nadeel betreft, dat verzoeker wijst op de bedreiging van een moeilijk te herstellen ernstig financieel nadeel, doordat hij ingevolge het bestreden besluit minstens de helft van zijn inkomen verliest en aldus in moeilijkheden dreigt te komen op het vlak van de afbetaling van zijn woningkrediet en het onderhoud van zijn gezin; dat hij met cijfergegevens dat nadeel onderbouwt; dat hij ook verwijst naar de negatieve impact die het bestreden besluit zal hebben op zijn reputatie -zowel als dierenarts als privépersoon- wanneer het bestreden besluit in de bekendheid geraakt, hetgeen spoedig dreigt te gebeuren via de in het slachthuis tewerk gestelde personen, voor wie het onmiddellijk duidelijk zal zijn dat hij uit de dienst verwijderd is;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betwist;

4.3. Overwegende dat, mede in acht genomen dat het bestreden verbod om zijn keuropdracht voort te zetten niet in de tijd beperkt is, maar gekoppeld aan de afloop van het gerechtelijk onderzoek en zelfs van “de gerechtelijke procedure”, in redelijkheid aangenomen kan worden dat, op grond van de gegevens die hij voorlegt, verzoeker in zware financiële moeilijkheden dreigt te komen; dat daarnaast, hoewel de bestreden maatregel geen tuchtmaatregel is maar een zuivere maatregel in het belang van de dienst, er weinig twijfel over bestaat dat de buitenwereld dat onderscheid niet zal maken, zodat negatieve gevolgen van het bestreden besluit op zijn beroepsleven als zelfstandig dierenarts -aantasting van zijn goede naam; verlies van cliënteel- niet denkbeeldig zijn; dat in die zin verzoeker het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aannemelijk maakt;

5.1. Overwegende dat de verwerende partij het bestaan van de hoogdringendheid alleen daarom betwist dat verzoeker, na op 3 oktober 2003 in kennis gesteld te zijn van het bestreden besluit, tot 13 oktober 2003 gewacht heeft alvorens de onderhavige vordering in te dienen; dat zij daaruit afleidt dat verzoeker

weinig diligent -buiten het redelijke- opgetreden is, terwijl zijzelf en de Raad van State ertoe gedwongen wordt de zaak binnen enkele dagen af te handelen;

5.2. Overwegende dat de raadsvrouw van verzoeker verwijst naar het feit dat verzoeker de bestreden beslissing ontvangen heeft op een vrijdag, dat hij slechts de daarop volgende maandag een raadsman heeft kunnen raadplegen en dat deze, na studie van het dossier, binnen de week het verzoekschrift heeft ingediend;

5.3. Overwegende dat de opmerking van de verwerende partij betreffende het diligent optreden van verzoeker niet van elke zin ontbloomt is; dat evenwel te dezen vastgesteld wordt dat geen gegeven van het dossier erop wijst dat verzoeker zich op enige wijze mocht verwachten aan een besluit als het bestredene; dat in die omstandigheden de uitleg van verzoeker naar redelijkheid verantwoordt waarom hij pas op 13 oktober 2003 de onderhavige vordering ingediend heeft; dat hem daarom het recht niet wordt onzegd om zich te beroepen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid;

Overwegende dat in redelijkheid aangenomen kan worden dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen om de realisatie van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, waarvan het bestaan hiervoor is aangenomen, nog te voorkomen;

6. Overwegende dat de voorwaarden, waaronder de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing kan bevelen van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, vervuld zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 oktober 2003 van de minister van Volksgezondheid om Hans SCHOTTE, "in afwachting van de resultaten van de gerechtelijke procedure, geen prestaties meer te laten verrichten voor het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen" (hierna FAVV) vanaf de dag volgend op de betekening van deze beslissing.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
tweintig oktober 2000 en drie, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.